

Előfizetési feltételek:

Fizetendő Debreczenben.

Egész évre 2 frt.

Fél évre 1 „

Községeknek 60 kr. évi postadíj előleges beküldése után ingyen.

Egyes szám ára 5 kr.

Szerkesztőségi és kiadói iroda:

Nagyvárad-utca Tassmer-féle 2083-dik

számu házbán, a megyeházzal szemben.

Kéziratok vissza nem adatnak.

DEBRECZEN-NAGYVÁRADI

ÉRTESÍTŐ.

TÁRSADALMI ÉS VEGYES TARTALMU HETILAP.

Hirdetési díjak:

Négy-hasabos petit sorért 5 kr; többszörinél 4 kr.

Nagyobb és többszöri hirdetéseknek nagyon kedvező engedmények tételnek.

Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr.

„Nyitlér”-ben megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr.

Hirdetések és előfizetések helyben a kiadói hivatalnál, Csáthy Fer. és Társa, Teleddi K. Lajos és László Albert könyvkereskedésében, Budapest: Goldberger A. V., Blockner J., Eckstein Bernát és Haasenstein és Vogler, Bécsben, Prágában Haasenstein és Vogler, A. Oppel, Schalek H. és Párisban, Hamburgban és Majnai-Frankfurtban: G. L. Daube és Mosse Rudolf hirdetési intézetében fogadtatnak el.

Kereskedelmünk.

Régi themát kell fölvetnünk újra, régi themát, mely mindig új marad, s megdöbbentő következetességgel kell újra meg újra elmondani a szomorú valóságot, hogy a magyar kereskedelem még mindig nem magyar.

Hiszen nem mondjuk, hogy nem történt e részben sok, talán több is, mint a mennyit várni lehetett volna; hiszen kormányunk öntudatos kereskedelmi politikája, a vasutak megváltása és megmagyarosítása, a kereskedelmi kamarákban ujabban lábra kapott fel-fogás, hogy végre megértik, hogy a kereskedelem kénytelen magyar lenni abban az országban, melyben minden lépten az államhatalom támogatására szorul, mely nélkül kérelhetetlenül elnyomá a külföldi verseny: mondjuk, mindezek sok tekintetben hozzájárultak a kereskedelem magyarosításához; de nekünk mindezt nem elég, mi türelmetlenül várjuk a teljes megmagyarosodást, mert reszketve gondolunk a jövő eseményeire, a tőke és a munka általi megvívandó élet-halál; harcra s az ezt megelőző küzdelmekre s aggódva nézünk sorsunk elé, mert hitünk, meggyőződésünk, hogy e küzdelmekből diadallal csakis egy egységes magyar nemzet, egy hatalmas és minden ízében a nemzeti eszmétől áthatott magyar állam kerül ki.

S ennek az államnak, mint szerves egésznek, mint élő lénynek vérkeringése, kereskedelme még teljesen nem magyar.

Magyar kereskedői czégek német vagy német és magyar körlevelei botránkoztatnak meg bennünket naponta, és pedig nem azok, melyek a külföldi czégekkel való levelezésre használtatnak, bár itt, ez esetben sem látjuk át annak szükségét, hogy Szántó Jánost mért kell Johann Szántónak, Kohn Ernőt Erneszt Kohnnak nevezni, hanem az a botrányos, hogy ugyanezeket használják a belföldön is.

De hát még ezzel megküzdzenék valahogy. Idősebb üzletembereink idegen nevelést nyertek, Bécs volt az ipari és kereskedelmi központ,

onnan jött az árucikk vagy legalább is a bécsi czégek közvetítésével, tehát rákényszerítette Bécs a magyar kereskedőkre is a német üzleti nyelvet, hanem ma már a magyar kereskedelmi iskolák magyar kereskedői nemzedéket nevelnek, mely e részben kész lesz érvényt szerezni a magyar nyelvnek.

Ezzel tehát megbirkozunk és győzünk is; de van egy más baj, melynek gyökere mélyebben benyulik gazdaságunk talajába s melyen a magyarosabb gondolkodás nemzedék is nehezen segít, kereskedő világunk hazafias és egyöntetű eljárása volna egyedül képes megszüntetni — és e baj az, hogy piacunkat még mindig a külföldi cikkek dominálják, bár hasonló, sőt legtöbb esetben jobb minőségű magyar cikkek hozhatók volnának forgalomba.

Kereskedőink nem képesek szakítani azzal a felfogással, hogy onnan vásárolnak, honnan apáik s cikkekik dicséretére mondják el a vévőnek, hogy „felülről” való. Épen mint az egykori szamosújvári örmény, ki bevásárolni Bécsbe járt s a tulipiros kendőt aztán ugy dicsérte a paraszt asszonynak: „Lelkem, ez olyan portéka, hogy én ilyet Bécsben is csak egy fél tucatot kaptam s mikor a boltból ki hoztam — sirt a német utána!”

Szóval, kereskedőink nem pártolják a magyar gyáripárt, e miatt az csak teng s naponta ki van téve annak, hogy a külföldi verseny megöli.

Aztán mind gyűjthetnek a kamarák ezeket a Baross szoborra, mind dicsérhetik praktikus tariff reformjait Lukács Bélát, a legjozanabb gondolkodású magyar közgazdászt az a vasszobor vagy a Lukács Béla vasszorgalma s lelkesedése meg nem menti őket, el fognak emésztetni a külföldi verseny által s még az a vigasztalások sem lesz meg, hogy panaszkodhassanak, mert — maguk keresték vesztőket s mindennek mi az oka! az, hogy nem eléggé magyarok!

Több magyar hazafiságot kereskedő urak! **Balasséri.**

Gondolatok.

— Zalai Márktól. —

Olyan nagy volt Lesseps tekintélye, hogy mindenfajta aranyborjú előtte meghajolt. És csak akkor kezdtetek toporézkolni és prűszkolni, midőn már lóvá tette őket.

A magad elé tűzött célt folyton szemellett tartva, ne türelmetlenkedjél; de várj míg a nemes zsákmány lőtávolba jó. Ha jókorabb adsz jelt, a legcsekélyebb zaj elűzi az óhajtott vadat és vesztésedeken kívül még gunyakcaj is lesz osztályrészed, mint legközségségsőbb koczávadásznak.

Nem létezik az a drága kincs, melyen az együgyű pazarembert nem tesz, a nélkül, hogy vágyának kis részét kielégíthetné, míg az okos, szerény ember kevéssel is megelégszik és boldogul.

A ki minden áron háborút akar, az nem válogatós az okokban. A casus belli hamar terem. A bárány jámbor mekegése is farkasordításnak jeleztetik.

Szakaszd le az élet rózsáját kora tavaszkor. gyümölcsöt nyár derakán, legfeljebb ősz elején. És ne számíts a természet másodhajtatására, mert csalfa a vén asszonyok nyara. Egyetlenegy kőd lehullatja gyenge lombjait.

Didergő hidegben összehúzódik minden test. Csak gyomrunk tágul ki követelve több tápot, mint egyébkor. A hangya, méh és hárscsőg annyit gyűjt a nyáron, hogy tél idején életét tengetheti. A fecske és a golya jobb vidékekre vándorolnak. A medve pedig elalussza a zordon tél viszontagságos küzdelmeit. Csak a szegény éhező ember, ki nem gyűjthet, sem ki nem vándorolhat. Azt pusztulni és veszni engedjük. Mert sokan vagyunk, a kik fogyasztani és minél kevesebbet akarunk dolgozni.

Ne beszélj kopott v. foltozott lelkiismeretű ember előtt Pananáról, puposnak a görbe hátú tevérlől, felszűnnek a vakok sanyaruságáról. Ha nem segíthetünk az emberek szenvedésén és nem nyithatjuk fájdalmaikat, legalább ne emlékeztessük bajukra és ne tépjük le szívtelenséget a köteléket, az amugy is eléggé sajgó sebhelyekről.

Nagy kiterjedésű rónaságon oly jól esik egy kis dombocskát a kifáradt szemnek, mint zöld oázis a homokos sivatag közepette. De a legszenvedélyesebb hegymászó is örömet tekint a legmagasabb szirtekről a messze elterülő zöld pázsitos és fehér legelőjű rónaságra. Még a legszebb, legérdekesebb tárgy is kiemelkedik és kidomborodik az éles ellentét által. Az árnyék a fényt még fényesebbre varázsoja az alnokság mellett élesen kimagaslik. Még a nappalnak sem tudnánk

ugy örülni, ha nem volna sötét két éjszaka közé beékelve.

Nemcsak egyes betegségek ragadósok, hanem egyes ártatlan állapotok és jelenségek is. Ha a társaság egyik tagja ásit, nyomban ásit utána az egész chorus. Ha bál után találkozol álmos arcokkal, te is szeretnél puha vánkosra dőlni. És ha rossz kedvűtől akarsz szabadulni, miújdírt gondolsz vigjátékra és bolond operettekire, melyek világháldalmából kiragadnak. Ragadós a jó és rossz kedv, de ragadósok a jó és rossz szokások is. De legragadósabb mégis a közszellem, mely a társaság jobbait szemünk láttára vezérli.

Minden művelt ember azt óhajtja, hogy fia különb legyen az apjánál; csak a paraszt nem. Az meg van elégedve önmagával és fáját úgy akarja szaporítani akár a golya, mely most is ugyanazon az utakon jár, mint évezredekkel ezelőtt. És mind a mellett vagy tán ép azért vár nagy jövő a mi derék magyar földművelőinkre. Ók képzendik a jövő középosztály erős törzsként, melyhez mint hozzásimuló végtagok egy erőteljes demokratikus érzelmű intelligencia fog kapcsolódni.

Heti krónika.

— Az Emkének az elnökség jelentése szerint a hajdume gyűlés területén 2 örökös, 64 alapító, 484 rendes és 152 pártoló tagja van. — **A 48-as honvédek** ma vasárnap, a városháza kitanácstermében gyűlésre jönnek össze. A gyűlés délután három órakor veszi kezdetét s azon az aggharcosok által rendezendő táncvizigalom rendezését beszélik meg. — **A debreczeni Alföldi takarékpénztár** beküldte hozzánk XX-ik évi zárszámadását 1892-ik évről, mely szerint a takarékpénztár összes vagyona, a mérleg-rovás szerint 970,857 frt 82 kr; ez ellenében ugyanazon rovás szerint 956,178 frt 87 kr teher mutatkozik. E szerint az elmúlt üzletév nyeresége 14,678 frt 96 kr, mely összeget az igazg. és felügyelő bizottság a következő módon javasol felosztani. Részvénytőke 6% kamatja 6000 frt. Tartalék tőkére 10% 867 frt 89 kr. Igazgatósági jutalék 10% 867 frt 89 kr. Felügyelő bizottsági jutalék 5% 433 frt 94 kr. Ügyvivői jutalék 3% 260 frt 38 kr. Tisztviselői jutalék 2% 173 frt 57 kr. Jegyzői tiszteletdíj 100 frt. Szélevény adó 1892. évre 38 frt. Jótékony célra 150 frt. Nyugdíjalapra 400 frt. Félül osztalék 4 frt szelvényenként 4000 frtért. Kétes követelések tartalék-irandó 1387 frt 29 kr. — **A tankötelessék** összeírását a városi tanács a szokott időnél előbb elrendelte. Az utasítás értelmében minden kerületi rendőralpalkintásnál alkalmazott polgári biztosok még e héten megkezdik az összeírást. — **Eljegyzés.** Neudert Aurél, ki a múlt hét folyamán lett Erdélybe, Felső-Tölcsvára m. kir. adótisztnek ki-nevezve, tegnap váltott jegyet Rab László városi tanácsnok szép és kedves leányával, Jolánnal. —

Nem sorolok föl itt egy egész sereg beteget; fiatal leányt, férfit, mindmennyit egymáshoz hasonló tünetekkel főtűnő tolett, hangos beszélgetés, mindenütt megjelenés, bál névsorokba való vágyakozás, fordított, vagy eredeti „beszély”-ek kinyomatásának sürgetése, viszont megelégedett adózottaknak a rossz világítás és rendőrség ellen való felszólalás ürügye alatt nevelő kinyomatása, ezzel testvér-tünet a letelepülő merész férfi stb. stb. De fölémlitem a legsúlyosabb tünetet a betegség legveszedelmesebb és teljes kifejtett klasszikus alakját:

Regényes Adél 26 éves, férjétől elvált nő. Már a válogpört azért indította meg férje ellen, hogy beszéljenek róla. Mindig regényeket olvasott és csak „szellemes” társaság után vágyódik, a ki nem beszél vele regénystílusban azt unja. Mindennap igyekszik elhitetni magával, hogy ő szerelmes. Próbál novellákat írni: tele vannak helyesírási hibákkal. Szeretne valamely íróval megismerkedni és egy novellát eljuttatni Nem igen sikerült, az író fajnőknak bizonyul: megunja ő Nagysága bogarait. A hölgy ekkor nagyot tesz. Megír néhány költeményt és hat hírlaphoz ugyanannyi érzékeny levelet, melyekben regényesen fejtegeti a prózai korszak hibáit. Aztán megmérgezi magát. Fájdalom, nem lehet megmenteni, de ha sikerül, akkor előbbi bajából is kigyógyul.

Utolsó pillanatában nem életét sajnálja a szegény beteg, hanem azt, hogy halla után miért nem képes saját szemével olvasni és fülével hallani, hogy miként tárgyalják szenzációs tetteit. Aligha nem látja azonban, hogy lelki szemével láthatatlannal reméli és hallani fog mindent.

A bajnak eme faja legveszedelmesebb fokozata e betegségnek, mely az elhíresedést kész életét is föláldozni. Szerencsére még ez a fajta nem harapózott el úgy mint a fönnbéli fölsorolt többi.

TÁRCZA.

A híresedés-betegség.

Irta: Gyalui Farkas.

Se szeri, se száma annak a sok új és most született betegségnek, mely a mi csupa idegből álló emberiségünket gyötöri. Fedezzünk föl hát mi is egy erőse elterjedt lelki betegséget, melyről sem Charcot, sem Krafft-Ebing, derék naturalisztikus írónk hőseinek jellemadói, nem szólnak. Bizonyosan azért nem, mert ebben a betegségben: a híresedésben, híressé válás után való vágyban szenvedők százezrei, vagy talán millió közül aligha jutott egy is kezükhöz, ha pedig oda került, akkor már ennek a betegségnek erősen fokozódott válfajában, a nagyzási hőbortba bukott belé.

Kezdjünk hozzá a betegség tüneteinek és lefolyásának leírásához.

A híresedés betegség fertőző bántalom. Főképen az újságok révén terjed. A beteg nyugtalan-ság és (én ugyan sohase mértem, de valószínűleg így van) lázas (lelki) tünetek közt nagyon szeretné, hogy beszéljenek róla, hogy a világ tudja meg azt, hogy ő létezik, s hogy a kávéházakban a pikolók mellett az ő nevét is emlegetnék, ne csak a Barossét, hogy az utcán utána sugdoszanak:

— Ni, ez az.

— Látd? Ő az!

De jójjunk tisztába: a női nemen levők épen-séggel akkora hajlammal vannak a betegség iránt, mint a férfiak, (ugyan sajnálom, hogy most hírtele-nében nem tudok valami jó görög latin kifejezést, talán fama-maniának keresztelhetném.)

Az kétségtelen, hogy a híresedés betegség valami megfordítottja, csufja a nemes dicsőségvágy-nak. Ám a híresség-vágyban szenvedőnek nem kell dicsőség, csak hír. Akármiképp, akárhogyan, csak föltűnést keltsen, ez a fővágya. Magyarul igen ta-

lálóan föltűnési viszketegnek is nevezik e betegsé- get, viszketegnek talán azért mert viszkető lelki borbajnak akarják jellemezni. Hát, ez a válfaj talán egyik könnyebb neve a szóban levő bajnak, mely maga azonban súlyosabb és belsőbb lelki betegség.

Es most, mert így kell ezt tenni az orvosi szaklapokból, soroljunk föl néhány konkrét esetet, egy pár „betegülést”, ugy a mint dukál: lege artis.

Henczeghy Balamér 21 éves, tanuló. Az érettsé- gín megbukott. Érvágya jó. (Hát még ivási ké- pessége!) A fej a kopogtatásra kongó hangot ad. Be- tegségét egy hosszú lovagias nyilatkozat után kapta. Azóta folyton nyilatkozik. Midőn valamely kakas- viadalban az ő neve nyomtatásban megjelenik, tünete enyhülnek, de aztán annál súlyosabbá vá- nak. Állapota nem súlyos, idővel bizonyosan meg- gyógyul.

Bunda Gáspár 45 éves, fűszerkereskedő. Csak- nem sárgaságba esett a felett való irigységében, hogy némely képzelt beteg ember neve milyen hí- ressé vált a hirdetésekben dicsért csodaszerek kö- szönő irataiban. Megkapta ő is a betegséget. Azóta mindenféle szert meghozat és hosszú, meleg köszönő iratban hálálkodik a fölött, hogy mennyi- r-használt a gyógyszer. Boldog, mikor nevét olvassa. Míg felesége erőlyesen föl nem lép, folyton súlyos- bodó tünetek. Az első néhány sezána után alábbhagy a baj s nem sokára gyógyul.

Láncsfalvi Ludmilla...?.. (éveinek száma bizonytalan, a beteg állítása szerint 20 esztendő, a minek azonban a ránczosodási tünetek ellent- mondanak) színésznő. Kifejtett kóralak, betegségé- nek oka: elfajult és ellobosodott dicsőségvágy. Ha másként nem lehet, elájul a szinpadon csakhogy beszéljenek róla. Idült kacintgatási rohamok. Tö- meges mosolyok. Minél gyakrabban összevesz akár igazgatójával akár valamelyik kollegájával. Ha az újságok bőségesen írnak róla, akkor állapota csön- des. Váratlan zokogási és panaszkodási tünetek bár

mely pillanatban jelentkezhetnek. Mikor megvénül, meggyógyul. Főlö azonban, hogy soha sem fogja magán a vénséget konstatalni.

Koptató Elemér, kereskedő segéd, 20 éves. Nemzeti színü nadragót és pepita czilindert visel. Kéztől gombjai muzsikálnak és pipaszurkálókát tartalmaznak. Minden új rajta mindig Monoklit is hord félreeső utcákon. Betegségét a fővárosban szerezte, a váci-utczán Szent-Istvánnapi fölrandu- lása alkalmával. Boldog ha az emberek utána néznek a járdán. Meghazasodik és anyóst kap; biztosan gyógyul.

Imbolya Matild 20 —28 esztendő. Színházban előadás közben hangosan nevet és beszél. Erősen legyezi magát, mikor új a legyezője és szerett hátat is fordítani páholyában, hogy firuzáját és esetleg boját a látszóvelek is jobban lássák. Az előadások- kal és közönséggel szemben nagy mérvű közönyös ség affektálása és előkelő pillantások vetése. Ko- ronkért hangos kacagásba tör ki. Rendesen 1½ m. átmérő kalapokat visel. Nehezen gyógyul. De ha férjhez megy, nem jár páholyba s a földszinten igyekszik minél kevésbé megláttatni. Tehát kedvező kilátások. Férj javallva, de csak ha akad.

Bögre Iván 29 esztendő gyógyszerész. Vékony tenorhangja van. Minden dalestélyen közre- működik. Folyton rekedtségről panaszol. Taps és jó kritika kell neki. Operettekben csendesen du- dorgatja az énekessel együtt a dallamokat. Egy reggel arra ébred, hogy tenőria szalmiák szé- ként elillant. Busul. Iszik. Teljesen gyógyul.

Csimpolya Barnabás 42 éves városi hivatal- nos. Szereti ha nevét a „buzgó” és tevékeny jel- zővel ékesítve minél gyakrabban látni nyomtatásban. A városhaza kapuja megfestésének előkészítése és kezdeményezése, határozott érdeme. Ha meglát egy kapatos csavargót bekísérteti és sietve tudatja az összes lapokkal „de nem azért, hogy kiírják.” Mire nyugdíjazzák, meggyógyul.

A dohánytermelési engedélyek. A polgármesteri hivatal utján az idén szép számmal folyamodtak dohánytermelési engedélyekért. A dohánytermelési engedélyek már kiadattak s azok kik folyamodtak, ezeket az engedélyeket a mezőrendőrkapitányságnál vehetik át. — **Megerősítés.** A kultusz-miniszter Fazekas Sándort a debreczeni állami főreáliskola ideiglenes igazgatóját ezen állásában végleg megerősítette. — **Kinevezések.** Új táblai bíró. Törvényszékünk egyik kiváló képzettségű, szorgalmas bíráját: Bay Gábort, őfelsége a király, királyi táblai bírónak nevezte ki. A szegedi kir. ítélő tábla elnöke Bán Gyula végzett joghallgató, ki tanulmányait a debreczeni jogakadémián végezte, a vezetése alatt álló kir. ítélőtábla területére díjas joggyakornokká nevezte ki és szolgálattételre a makói kir. járásbírószághoz osztotta be.

HÍREK.

— **Istenitisztelek.** Ma, vasárnap, február 19-én az ev. r. templomokban a következő lelkészek tartanak istenitiszteleket: a nagytemplomban: nt. Dicsőfi József lelkész; — a kistemplomban: Némethy Lajos lelkész; — az újtemplomban: K. Tóth Kálmán lelkész; — az ispotálytemplomban: Mindszenti Imre s. lelkész.

— **A Csokonai-kör** felolvasó estélyét pénteken, f. hó 24-én tartja meg. Felolvasnak Géresi Kálmán, „Debreczen város történetéből” és Katona Imre kollektán, „Ehenebetegek” című novelláját. Az érdekes felolvasásokat melegen ajánljuk a közönség figyelmébe.

— **Jótekonyság.** Az ujonnan választott izraelita hitközség elnöke Reichmann Ármán ur a mai napon következőleg adományozott: a) templom építésre 2000 koronát; b) a „Zion” betegsegélyző-egyletnek 200 koronát; c) a „Chevra Kadisa” szent egyeletnek 50 koronát; d) iskola építésre 100 koronát; e) szegények számára 10 öl fát házhoz szállítva és különféle czimen mintegy 200 koronát. — Az ily jótekonyság nem szorul dicsegetésre, adjon az Isten sok ily nemes lelki hitközségi elnököt hazánknak.

— **Baricz Gerő** m. á. v. ellenőrt és nejét sulyos csapás érte, félévés kis fia Andor f. hó 16-án elhunyt. A kis halottat az ismerősök nagy részvétele mellett ma kísérték örök nyugalomra.

— **Az ifjúság baja.** A főiskola olvasóegylete nevében kérvény adatott be a tanácsshoz, melyben a többiek közt elpanaszolják, hogy a színházban részlekedő megjelölt hely nem alkalmas s ehhez járult a mostani szinagazgató az a sérelmes intézkedés, hogy megvonja a kollegiumi ifjúságtól azt a „történelmi jogot” (?) hogy könyvtárnoka árulja év-izdedeken át a diákjegyet, a ki tudja soha sem adott el ilyen jegyet nem diáknak. Míg most a színházi pénztárnál áruljuk ezt a jegyet is, a hol cseppet sem ellenőriz, tanuló-e vagy nem, a ki kéri. Ennek az lett a következménye, hogy a diák helyen több a katona, mesterlegény és cigány, mint a diák. A közönség pedig minden zajongást, rendetlenséget, mely itt támad, a tanuló ifjúság rovására jegyez fel alaplatlanul és ok nélkül. Az ifjúságnak tehát az volna kérelme a tanácsshoz, hogy a mostani diák helyek páholyokká alakíttassanak a III. rendű támlászekek pedig, melyek aránylag igen keveset jövedelmeznek, eltávolítván, az így felszabadult tér jelöltessék ki a tanuló ifjúság néző helyéül. Az ide szóló diák jegyeket pedig, hogy azok kiadása kellően ellenőrizhető legyen, újra a főiskolai olvasóegylet-könyvtárnoka árulassa. Semmi szavunk az ellen, ha a fiatalság jobb helyet kér. Megerőselem, de szükségellenek tartjuk azt a érzékenykedést, hogy ne engedjenek arra a helyre mást. E mellett a felfogás mellett a főispán, a két püspök, a vasúti üzemvezető, a polgármester, a viczispán, a tábla és a törvényszék elnöke, a téraparancsnok, az ezredparancsnokok s a Debreczenben élő három—négy főúr család kérhetné, hogy a középpáholyokba ne engedjenek be senki mást. Szeretjük a fiatalságot lelkesnek, liberalisnak ismerni, benne van letéve a nemzet jövője s ezért hitünk szerint jól áll neki az is, ha kissé tulheves, de szabadon most nem adunk neki igazat; mert a színháznak az az érdeke, hogy tele legyen s majdnem mellékes, hogy ki veszi meg a jegyet. Az ellen pedig, hogy a diákok mostani helye páholyokká alakíttassék át fel kell emelni szavunkat. **A legkönyebben hozzáférhető és legbővebb kijáratot, mely tűz esetén százak életét mentheti meg, elrontani nem szabad.**

— **Pletyka.** Míg az okos nagyképű urak, kedvelt Magyarországnak és társországainak hü főrendei egyházi és világi zászlószíjai s képviselői törlik a fejüket az egyházpolitikai (valjon politika?) kérdéseken, addig itt a vidéken ezeket a dolgokat igen röviden, érdekesen oldják meg azok, kik beleuntak a várakozásba. Elmondhatunk egy érdekes esetet. Egy nagyváradai illetőségű kedvezőtlen felekezeti viszonyok között született mesterlegény belebolondult egy külvárosi szabó fekete szemű leányába. Nos, hár a lány is ő bele. Csakhogy baj volt, a lány katolikus volt, a legény zsidó, nem kelhetek össze, kikőrszólózkodni pedig nem akart, a fiú. Kapták magukat és összeköltöztek a plébános és rabbi hire nélkül. Azt mondják, igen kényelmesen érzik magukat s egyelőre — várhatnak a polgári házasságra és recepczióra, hadd érjék.

— **Ki a legény?** A tornaegylet választmánya elhatározta, hogy legközelebb házi versenyt rendez. E verseny legérdekesebb pontja lesz a vívómesterek mérkőzése. A mi szeretetreméltó Chapponunknak ugyanis kedve kerekedett kihívni az ország összes kardforgató mesterembereit s erős elhatározása, hogyha lesz valakinek kurázsija és eljön Debreczenbe, azt a tornaegylet háziversenyén veri meg.

— **A Bika bérletét** tudvalevőleg ismét Fehér Hermann kapta meg a pályázat mellőzéseivel.

8 évre. Ezért egyik közgyűlési tag éles hangon tartott fölébezerést adott be, azzal indokolva, hogy a nevezett szállodát jobban is lehetett volna értékesíteni. Elhisszük, hogy akadt volna, ki többet ígér, de a városnak olyan bérllőre van szüksége, ki teljes erkölcsi és anyagi garanciát nyújt. Ez meg van Fehérnél, ki tudja, akadt volna-e más, kinél meglegyen.

— **Esküvő.** Boczkó Sámuel, Debreczen város derék főkapitánya, ma esküdtött örök hűséget Macson, Dragota Natália urhölgynek, Dragota Ignác birtokos leányának. Sok szerencsét kívánunk.

— **A magy. kir. államvasutak** igazgatósága figyelemzeti a szállítói közönséget, hogy kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur ő nagyméltósága megengadta, miszerint a régi vasúti fuvarlevél ürlapok úgy a belföldi és osztrák, mint a német vasúti egyeztető tartozó területen a nemzetközi forgalomban és f. év április hó 1-ig felhasználhatók.

— **Az adózók érdekében.** Figyelemzettek mindazon adókötelezettek, kik III-ad és IV-ed osztályú kereseti, valamint tőkekatadóról szóló vallomási íveket kaptak, szabályszerűen betöltve, folyó hó 20-dik napjára, a városi adókövető osztályba, saját érdekében, sürgősen adják be, mert ellenkező esetben adójok hivatalból fog megállapíttatni.

— **170 kocsmák.** Ennyiben állapították meg a pénz- és belügyminiszteriumok f. évre Debreczenben a kocsmák számát. Ez több, mint a lakosság aránya szerint dukálna, mi azt bizonyítja, hogy itt is tudnak, — inni.

— **Muszáj itt maradni.** A kivándorlás ellen leghatékosabb gyógyszert az Észak atlanti vonalak hajózási vállalata feltalálta. Most értesíti a várost, hogy hajói jövőben csak I. és II. osztályú utasokat szállítanak.

— **A zenede** építéséhez közelebből hozzáfognak; a város által adományozott 20,000 frt e czélra már folyóvá is van téve.

— **Eljegyzés.** Ujlaky Piroksa kisasszonyt, Ujlaki Antal írójárunk nővérét f. hó 12-én eljegyezte Szencsny Márton nagyváradai kereskedő. — Gratulálunk.

— **Ösztöndíj.** Felhivatnak a debreczeni kamara területén, tehát: Hajdu-, Szabolcs-, Szatmár-, Máramaros-, Bereg-, Ugocsa- és Jász-Nagykun-Szolnokvármegyék, valamint Debreczen és Szatmár törvényhatósági joggal felruházott városok területén lakó ily iparosok közül mindazok, kik továbbképzés végett külföldre utazni szándékoznak, s e célból 300 frnyit ösztöndíjat elnyerni óhajtják, miszerint ez iránti kellően felszerelt, végzett tanulmányairól s kellő képesítésükről tanuszkodó bizonyítványokkal ellátott folyamodványukat, melyben ajánlkozónak családi viszonyait, télt tanulmányait, eddigi foglalkozása és nyelvismereteit is részletezendők, — az alulírt kereskedelmi és iparkamarához legkésőbb 1893. évi febr. hó 25-ikéig terjeszked be. A debreczeni kereskedelmi és iparkamara.

— **Ártézi hír.** Az ártézi sirva nézi, hogy dolgát az idő végzi s bár a város érte fizet — a csatornának adnak vizet.

— **Új orvos.** Dr. Komáromy Sándor bel- és ideg gyógyászati specialista, a ki dr. Kétyl oldalán működött a budapesti egyetemen, városunkban megtelepedett.

— **Az új elnök tisztelgése.** Reichmann Ármán, a statusquó izraelita hitközség új elnöke ma délelőtti tisztelgett a városházán Simonffy Imre kir. tan. polgármesterrel.

— **A tanügy halottja.** Szántó Elezár, az arany érdemkereszt tulajdonosa, az országos izr. magyar tanító-egyesület elnöke, Budapesten 64 éves korában meghalt.

— **Tóth Gyula** debreczeni vas nagykereskedőnek lapunk mai számában foglalt hirdetésére a midőn a nagyérdemű közönség becses figyelmét felhívjuk, nem mulasztatjuk el egyszerűsmindeksztatálni, hogy a vidéki közönség kényelme tekintetéből mily kedvező körülmény gyanánt veendő Debreczen városnak, mint az alföldi nagy vidék gócpontjának úgy kereskedelmi, mint ipari tekintetben tapasztalt folytonos haladása. Hogy e haladás mily áldást képez a fővárostól távol eső vidékre, leginkább igazolja az, hogy eddig egyes szükségleti cikkek beszerzése végett is, a fővárosba kellett utazni; ma már az utazási költség megtakarítása mellett, mindennemű szükségleteinket sokkal jutányosabban Debreczenben fedezhetjük, mely város a Tóth Gyula vasnagykereskedő vasbutor raktárának és a budweisi kályhák gyári raktárának berendezése által, ismét egy közszükséglet pótlót, s egy régen érzett hiánynak tett eleget, minőlfogva a szóban lévő vasbutor raktárt a legmelegebben ajánljuk a t. közönség figyelmébe.

— **Debreczeni ingatlanok** forgalma a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságnál f. évi jan. 28-ig. — 4-ig.

Szathmári Lajos és neje Szegedi Zsuzsánna veszik Békési István és neje Varga Erzsébet csaputca 3377. sz. házát 1380 frtért.

Leidenfrost Ármán és neje Gacsári Erzsébet veszik Gombos Ferenc és társai n. péterfia-utca 884. sz. házát ondódi földével 6200 frtért.

Gulácsi Gábor és neje Erdős Zsuzsánna veszik Kerekes József és neje Barta Juliánna csapó-kerti szőlője egyrészét 60 frtért.

Szentesi István veszi özv. Pomor Jánosné Szilágyi Erzsébet téglás kerti szőlőjét 350 frtért.

Özv. Debreczeni Józsefné Szakál Zsuzsánna veszi Tar János és neje Bordás Sára köteles-utca 2795. sz. házát 800 frtért.

Fekete Ferenc és neje Berta Eszter veszik Fekete Gábor és társai homok-utcai 3638. sz. házát 320 frtért.

Rácz Lajos és neje Berki Etelka veszik Kálló Zsuzsánna és társai 2901. sz. házát 300 frtért.

Fülöp József és neje Matkó Mária veszik Bogdány István hadház-utcai 895. sz. házát 2000 frtért.

Burai József veszi Burai Józsefné Geréb Juliánna cserepes-utcai 1342. sz. háza és ondódi földet

1/4 és kőntöskerti szőlője 1/2 rész illetőségét aján-dókozás czimén 1000 frtért.

Deák István és neje Kis Juliánna veszik Simonffy Emil ondódi földét 1700 frtért.

Anderko Gábor és neje Petőh Zsuzsánna veszik a debreczeni első takarékpénztár csapó kerti szőlőjét 500 frtért.

Rácz Bálint és neje Nádasdi Sára veszik Nagy Eszter és Nagy Mária ondódi földét 1000 frtért.

CSARNOK.

Mea culpa.

Hatan voltunk elválasztatlan jó pajtások kik összetartottunk a tanfolyam alatt, és leszámítva egy kis „kutyaságot” példás szorgalmu, szelid hallgatók voltunk mindannyian.

Hogy egy kis leírás is adjak magunkról, hadd álljon bemutatól itt e pár sor.

Az első sorban az első szék ideiglenes tulajdonosa volt a „viczces”, második a „komoly”, harmadik a „gavallér”, negyedik az „arisztokrata”, ötödik a „gonosztevő”, hatodik (jó magam) az „ezermester” mind megannyian kiérdemelt melléknevek. A kompánia egyetemes dísz-neve volt a „banda”.

Midőn az első órán a székfoglalót tartottuk, én bölcselelőrelátással elfoglaltam a fal mellett a belső széket, a hol legpompásabban lehetett „működni” érte ez alatt a körmeim közül kikerült „kézimunkákát.”

Átkozott szokásom, hogy a két kezem soha sem nyughat különösen kedvencz passiom a karikatúrák rajzolására, az iskolában pedig bő volt eh-z az anyag szörnyen.

Volt nekem egy füzetem, melynek külső borítékján feltűnő betűkkel volt odapingálva, hogy: „Jegyzetek”, de melynek belső lapján ott ékeskedett az igazi cím: „Karikatúrák az iskolából”; itt voltak megörökítve egyes kaczagató jelenetek az óra alatt s midőn egy-egy kép elkészült, azt a „gonosztevő” átsikkasztotta az első sornak. No azt az arczokat csak látni kellett volna. A „viczces” collega úgy nézett ki, mintha galvanizáltak volna, feje mint a megérett kalász sülyedt előre. A „komoly” meg olyan volt az arca az elfojtott kaczagástól, mint egy elszűnő akaró bomba, de azért elég nyugodtan viselték magukat, habár egy kis morgást mindenkin észre lehetett venni, csak én ültem szörnyű ártatlan arczczal helyemen mindig.

Egyszer a „banda” sok rábeszélés után rávett, hogy a tanárjainkat rajzoljam le. Ez egy kicsit persze reszkir dolog volt, de azért hozzá láttam a munkához.

Az első egész bátran vázoltam, mert tudtam, hogy a mi kedvenczünk, kit bizalmas néven köztünk csak „öreg”-nek czimeztünk, nem róttá volna fel ezt bűnül nekem. A másodikat már kissé remegve pingáltam, mert a modellemnek nagyon éles szemei voltak. Még csak egy volt hátra, ezt a következő órára halasztottam elkészíteni. Az eddigi siker által felbátorítva egész kényelmesen fogtam az utolsó képet vázolásához.

A szerencse kedvezett. Epen jegyzeteket írtunk, tehát egész nyugodtan folytattam megkezdett munkámat, csak néha-néha vettem meg egy-egy műértő pillantást a komolyan diktáló tanárunkra. Már-már elkészült a kép, csupán egy vonás hiánya volt s azt megletező emeltem meg egyszer szemem az én modellemre, de a mit most láttam az megfagyasztotta ereimben a vért, mert a modellem argus szemei mozdulatlanul voltak reám tapadva, (rögtön a calculusomra gondoltam) de azért hidegvérem megtartotta, csupán egy satirunggal lettem halványabb és a következő perczben már ott sercegett töllem a fehér papíron, jegyeztem hűségesen. Idő múlva mertem felemelni szemem, de szörnyűség! azok a boa szemek még mindig reám voltak tapadva, alig voltam képesek tovább írni s az óra után fájdalmasan sohajtottam fel: Mea culpa, mea maxima culpa!

A kép pompásan sikerült, a megszólalásig hü volt, de én nem gyönyörködtem benne egy cseppet sem, mert féltem a következményektől.

Ezután a kilátásban levő eshetőségek ellen biztosítani akarva magam, dupla buagalommal tanultam.

A következő órára egy kissé drukkolva mentem, de nem történt semmi, sem ezen, sem az ezután órákon. Most már bizton hittem, hogy csak képzelődés volt részemről, hogy az én piktorságom felfeledtetett volna. A „banda” tagjaival pedig felfogadtattam egyenkint a kilenczvenkilencz pilátu sokra, hogy el nem árulnak soha.

A tanév vége felé járt, dolgoztunk megfeszített erővel, még a „piktorság” is szünetelt, minden gondolatunkat csupán a szó képezte: vizsga. De hogy lett volna most idő másra! Az a kis „kutyaság” is rég feledésbe ment már, midőn az utolsó előtti órán az én lepiktorizált tanárom kijelentette, hogy a „gyöngébbek” kedvéért meg a jövő órát megfogja tartani.

A „banda” érdemes tagjai persze figyelembe sem vették a kijelentést, hogyise! a mi calculusunk már meg volt, csak én néztem zordonan mert a boszszu éles kardját éreztem megvillanni fejem felett.

Azon az éjszakán nem aludtam semmit az a „gyöngébbek” szó nem hagyott nyugodni pedig első eminens voltam. A kora reggel már íróasztalomnál talált, de nem ment a munka sehogy.

Szép kilátásra nyíló ablakom kinyitottam melyen szabadon tödült be a kellemes jünüsü levegő üde illatával megtöltő kis szobám belsejét. Én magam hinta székembe vetve gondolkozni kezdtem a jövő felett, mely elmerülésemben úgy éreztem mintha minden izemben szibbadás állott volna. Nem tudom meddig ülhettem így, midőn szobám ajtaja lassan felnyílt s azon egyik collegám lépett be azon fölszólítással, hogy siessék mert várnak reám, felelni fogok. Szó nélkül emelkedtem fel székeimből és sietve öltözködni kezdtem, de úgy éreztem mintha lábaim öblömből lettek volna.

Meleg volt, de én teljesen megfagyva éreztem

a tanterembe. Az óra kezdődött, a teremben siri csend volt, mindenki feszült figyelemmel hallgatott. A következő perczben ridegen hangzott el a kérdező tanárunk ajkáról az — én nevem.

Halál sápadt lettem. Első tekintetem a „banda” tagjaira esett. Összenéztünk és én azokban a szemekben láttam a részvételt, de láttam a — diadalt is.

Kevés szünet után bántó nyikorgással töltött odébb székeim és felálltam mialatt tömpán mormolták ajkaim: Culpa est causa paenae!

A következő perczben dacosan emeltem fel fejem és éles hangon kezdtem fejtegetni az állam lebegő és állandó adósságait, de én e perczben csupán egyet a „lebegő” adósságot ismertem, melyet én most minden pillanatban kész lettem volna kifizetni.

Szemeim, melyekben a méltatlanság és harag oly igen nagyon ki voltak fejezve, gyakran egy pontra tapadtak, de valahányszor azon pontra néztem körmeim mindannyiszor tehetetlenül szorultak össze, mert szemem azon „ponton” nem talált semmi czibálni valót. Nem voltam már sápadt, égett az arcom mint a tűz úgy deklamáltam mint egy jövendőbeli Ciceró s talán az egész studiumot kitalálom ha azt a megszokott „nagyon jól van”-t nem hallom.

Teljes megvetéssel ültém vissza helyemre az én győzelmem teljes volt és fényes, mert saját magamat győztem le, azért nem tudom hogyan jutottam haza, de midőn az én csendes kis szobámba beléptem s szemem az író asztalomra heverő tankönyveket megpillantották, határtalan düh fogott el (most már szabad volt) az utolsó szál is elszakadt, mely még a józan emberhez kötött. Elkezdtem örülni leszórn azokat s lábaimmal tiportam hátlatán mivoltukat, közbe-közbe dédelgetett gyűgyűggyessel helyeztem vissza jogtalanul bitortolt helyükre az én nélkülözött kedvenczeimet. Byront, Heinét, Szaszt, Petőfít, Aranyt stb. mintegy bocsánatot kérve a rajtuk elkövetett sérelemért.

A rombolást folytattam, nem volt már azokban a rideg száraz tankönyvekben semmi ép, és épen az utolsó csaptam földhöz, midőn a hinta szék nagyot lódult velem s az öblömben heverő könyv nagy zajjal esett a földre.

Főlébredtem. A nap már jó magassan járt tehát sietve fölötöztem és egész nyugodtan indultam órára, avval a csunya vízióval eltűnt minden aggodalmam. És nem csalódtam, mert azok a szemek, melyek álomban oly kérelmetlenül bosszúval voltak reám függesztve, most jóakarólag szelíden tekintettek felém.

A vizsga pompásan sikerült. Rettenetes álmom mint egyenleg vettetett a mérlegbe és differencia többé nem létezett.

Vértessy Ida.

Irodalom és művészet.

— **Evangéliumi elmélkedések** czim alatt mély tanulmányon alapuló művet ad ki Dicsőfi József volt debreczeni theol. tanár, most pedig egyéki debreczeni ref. lelkipásztor. A nagy-érdeklő vallási műből idáig már négy iv jelent meg. Az egész munka megjelenése után bővebben visszatérünk reá.

— **Nagy játék.** Ez a czime Tábori Róbert legújabb regényének, mely a magyar társadalomból van merítve. Hőse a Don Juan mintájára van szabva, a ki csillogó szárnyakkal ágról-ágra röpked, mindenütt megízelve a szerelem mézét. Mikor már belefáradt a röpkedésbe és megunta a különféle mézét, a komoly házasság révébe tér megpihenni és új, eddig nem ismert boldogságot élvezni. Csakhogy itt megboszulja magát rajta a saját vétké. Elvesz egy nemes, tisztességes nőt, a kit mélyen igazán szeret, de nem tud örülni boldogságának, mert folyton mardossa lelket a kétely. Saját nevében is mindig azt a bűnt kutatja, melyet ő miatta követett el annyi asszony, s bár ő nem törődött a megcsalt férj sorsával, maga irtózik a kijátszott férj szerepétől. A regény elejétől végig érdekes, sok benne a lélektani problema, melyet igen ügyesen old meg a szerző. A hírlapírói életnek egy részét is megismerjük benne és itt Tábori Róbert nyíltan bevallja ragaszkodását a hírlapíró pályához. A „Nagy játék” a Singer és Wolfner-féle Egyetemes Regénytár VIII. évfolyamának 7—8-ik kötetét képezi. Ár a két kötetnek diszes, piros, vászonkötésben 1 frt.

Kis lutri.

1893. Február 15-én.

Brünn 1 44 49 17 59

Debreczeni piacz.

Gabona árak.

Február 14-ki heti vásár.

Piaczra hozatott métermázsza	Alsó ár	Közép ár	Felső ár
Búza	42	7.30	7.40 7.50
Kétszeres	60	6.35	6.40 6.50
Rozs	50	5.45	5.50 5.60
Árpa	50	5.10	5.15 5.20
Zab	49	5.40	5.50 5.60
Tengeri	99	5.00	2.10 5.20
Köles	—	—	—
Köleskása	—	12.—	—
Burgonya	—	—	2.20

(Egy zsák burgonya. 1 frt. 30 kr.)

Sertésvásár.

Felhajtatott 4050 db., eladatott 2500 db. Á.: sovány sertés páronként egy évesig 15—25, másfél évesig 25—35, két évesig 30—40, öreg 45 60 frt. Kőversertés kilója 40—44 kr. Üzleti irány élénk.

Húsárak.

Marhahús egy kiló 46—48—52—56—60 kr. Borjúhús 60 kr. Sertésbús 44—46—60 kr. Juh bús 32 kr. — Ó-szalonna métermázsza 39—41, háj 48—70 frt.

Tűzifa: 1 öl tölgyfa 12 frt, nyárfa 7 frt. Felvágatás 2 frt szállítás 1 frt — kr.

Szarvasmarha és lóvásár.

Ló felhajtattott 540 db. eladatott 160 db. Marha felhajtattott 790 db. eladatott 420 db.

Napszámárak.

Férfi ellátással 50, ellátás nélkül 65, nő ellátással 35, ellátás nélkül 45, Gyermekek ellátással 20, ellátás nélkül 30 kr.

A szerkesztésért ideiglenesen felelős:
Zicherman Herman kiadótulajdonos.

NYILTTÉR.

A budapesti egyetem bel- és idegkórórájának volt orvosa

Dr. Komáromy Sándor

a belső és idegbetegségek külön orvosa

Rendel: d. e. 8-9.
d. u. 2 $\frac{1}{2}$ —4 $\frac{1}{2}$.

Lakik:

Kis-Várad-utca 2094. Széll-ház,
I. emelet,

(2.) 5—52.

BOROK

nagyságos Reviczky ur összes borait a diószegi pinczében megvettem, minélfogva a mai naptól

**kitünő érmelléki ó-borral,
sestakerti uj-borral
és a legkitünőbb
rácz ürmőssel**

szolgálhatok.

Az árakat lehető legmérsékeltebbre tettem.

Kitünő magyar konyhám a n. é. közönség szíves pártfogására ajánlom.

**Naponta fél óránként 3 féle sör
csapolása.**

Villás reggeli nagy választékban. Hetenként 3 szor zene: Szerdán, Pénteken és Vasárnap; felváltva Rácz és Magyar zenekara.

Tisztelettel

WÉBER IZIDOR

vendéglős.

Árverési hirdetmény.

Az „Ipáregyesületi takaré- és hitelintézet” zálogházában az 1892. év Szeptember havában elzálogosított, illetve Deczember végéig lejárt 5161—7753, továbbá a három hónapnál rövidebb idő alatt lejárt 8744, 9977, 10,329, 10,330. számú zálogtárgyak közül azok, melyek ki nem váltattak vagy meg nem hosszabbítottak, folyó 1893. évi Márczius 8-án d. u. 2 órakor, a zálogház helyiségében elárvereztetünk.

Az „Ipáregyesületi takaré- és hitelintézet”
(48.) 1—1. igazgatósága.

ÁRON MANÓ és TÁRSA

SZESZES-ITAL KIMÉRÉSI ÜZLETE

Hal- és Kisuj-atcza szegletén és Nagy-Hatvan-
utca 1095. sz. a. ifj. Bészler János-féle házban,
ajánl legkitünőbb minőségű

**jamaica-, cuba- és angolrumokat, szerémi
és erdélyországi szilvóriumot, borovics-
kát, finom likőröket, magyar és francia
cognacot és mindennemű közönséges és külön-
leges pálinkát a legjutányosabb árban.**

(46.) 2—3.

MAUTHNER ÖDÖN-FÉLE GAZDASÁGI-, KONYHAKERTI- ÉS VIRÁG-MAGVAK

KAPHATÓK

GANOF SZKY LAJOS

**FÜSZER-, FESTÉK- ÉS MAG-KERESKEDÉSÉBEN
DEBRECZENBEN**

A „KÉK MACSKÁ”-HOZ, KOSSUTH-UTCZA ELEJÉN.

Ugyanott bérbe-, esetleg eladó: a tőczóskert elején kilencz hold
részt luczerna, részt szőlő és vetés alá tiszta föld, három pajrával
egészben vagy részletekben.

(49.) 1—3.

Fleischer és Társa

gépgyára és vasöntője, Kassán,

ajánlja a legújabb tapasztalatok alapján czélszerűen s szilárdul gyártott

olajgyár-berendezéseit,

nevezetesen:

Olajsajtókat, víznyomásra s kézi erőre,

Olajmag-pergelőket,

Olajmagzúzó-gépeket,

Olajmagpép-gyűrőgépeket,

továbbá:

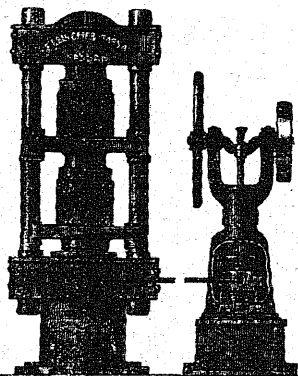
Gőzgépeket 2 $\frac{1}{2}$ —20 lóerőig,

Gőzkazánokat,

(140.) 37—40

Transmisszió-részleteket, stb.

Legjutányosb költségvetésekkel kívánságra szolgálunk.

ifj. PÁJER JÓZSEF

**ÜVEG-, PORCELLÁN-, LÁMPA- ÉS
KONYHA BERENDEZÉSI GYÁRI
RAKTÁRA
DEBRECZENBEN.**

Ajánl igen czélszerű és olcsó ajándék-
tárgyakat khina-ezüstből, majolikából vagy
terrakotta dísztárgyakat.

Evő eszközöket khina ezüstből 20 évi
jótállás mellett szolgálok, melyekből mindig
nagy raktárt tartok, úgy Berndorf mint
Cristofle gyártmányukat.

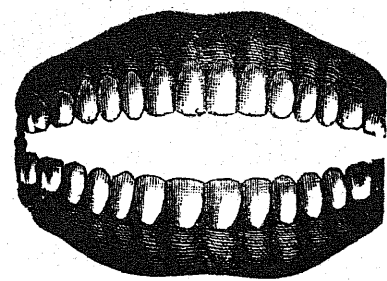
**Kimaradt igen szép
függő-lámpáimat**

egész gyári árak mellett árulom ki.

(3—52.)

Tisztelettel

ifj. PÁJER JÓZSEF.

MED. UNIVERSAL

DR. GUTTMANN EDE

BUDAPESTI ÉS ISCHLI FOGORVOS

Debreczenben állandóan letelepedett.

Ajánlja magát a t. cz. közönségnek
száj- és fogbetegségek gyógykeze-
lésére, arany- és másnemű tömetek és
mindennemű műfogak készítésére.
Operációk kívánatra narkozissal is
eszközöltenek.

Lakik: főpiacz, 1899. sz. a. I. emelet
(Hungária kávéház mellett.)

Rendel: 9—10-ig, 3—5-ig.

PSERHOFER J.-féle gyógyszerár

Bécsben, I. ker., Singerstrasse 15. sz. a. „zum goldenen Reichsapfel.”

Vértisztító labdacok, ezelőtt általános labdacok neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitünő háziszertől készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacok háziszertül ajánlataknak és ajánlataknak minden oly bajoknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vér-telülések, aranyér, bél-telenség, s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitünő hatással vannak vérszegénységre s az abból eredő bajoknál is: így sápkórúknál, idegességéből származó fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legesekélyebb fájdalmakat sem okozzák; és ennek folytán még a leggyengébb egyének, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők. — A számtalan hálaíratból, melyet e labdacok fogyasztói a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszaszerzése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csak néhányat említnék azon megjegyzéssel, hogy mindenké, a ki ezen labdacokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, azokat tovább fogja ajánlani.

Schlierback, 1888. október 12-én.

Tekintetes Ur! Alulírott kéri, hogy felelte hasznos és kitünő vértisztító labdacsaiból ismét 4 csomagot küldeni szíveskedjék. Neureiter Ignác, orvos.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1889. márcz. 27.

Tekintetes Ur! Alulírott ismételtén kér 4 csomagot az Ön valóban hasznos és kitünő labdacsaiból. El nem mulasztatom legnagyobb elismerésem kifejezni ezen labdacok értéke felett s azokat, a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására Önt ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Ezen vértisztító labdacok csak a Pserhofer J.-féle az „arany birodalmi almához” címzett gyógyszerárban, Bécsben I., Singerstrasse 15. sz. alatt készítettnek valódi minőségben, s egy 15 szem labdacot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, 1 frt 05 kr kába kerül; bérmentes utánvételi küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik.

Az összeg előbbeni beküldésénél (mi legjobban postautalvánnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr és 10 csomag 9 frt 20 kába kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében kéretik csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással fekete színben és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.

Amerikai köszvénykenőcs, gyors és biztos hatású, legjobb szer minden köszvényes és csúszos bajok, u. m.: gerinc-agy-bántalom, tag-szaggyatás, ischias, migraine, ideges fogfájás, fő-fájás, fülszaggyatás stb. ellen. 1 frt 20 kr. **Tannochinin hajkenőcs** Pserhofer J.-től. Évek hosszú sora óta valamennyi haj-növesztő szer között orvosok által a legjobbnak.

A fenti különlegességek kaphatók TÖRÖK JÓZSEF gyógyszerész urnál BUDAPESTEN, Király-utca 12-dik szám.

(27.) 6—12.

elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelen-czével 2 frt.

Általános tapaszt Stendel tanártól. Ütés és szúrás által okozott sebeknél mérges dagana-toknál, ujjkukacsz, sebes és gyuladt-mell, vagy más ily bajoknál, mint kitünő szer lön kipróbálva 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalzsam Pserhofer J.-től. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 kr. Bérmentve 65 kr.

Ütőfőnedv, egy általánosan ismert kitünő házi-szer hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen. 1 üvegeske ára 50 kr. 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-eszenczia (prágai csöppek), megro-tott gyomor, rossz emésztés és mindennemű al-testi bajok ellen kitünő háziszert. 1 üvegesével 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Bullrich A. W.-től Kitünő háziszert a rossz emésztés minden követ-kezményei, u. m.: főfájás, székülés, gyomor-görcs, gyomorfájd, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt

Angol csodabalzam. 1 üveg 50 kr.

Por a lábizzadás ellen Ezen por meg-szűnteti a lábizzadást s az azáltal képződő kel-lemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Golyva balzsam, kitünő szer golyva ellen. 1 üveg 40 kr., bérmentes küldéssel 65 kr.

Helsó vagy egészség-só kitünő gyógy-szer, gyomorfájd és minden a rendetlen emésztésből származó bajoknál. 1 csomag 1 frt.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osz-trák lapokban hirdetett összes bel- és külföldi gyógyszerészeti különlegességek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszeresztenek. — Postai megrendelések a leg-gyorsabban eszközöltenek, ha a pénzösszeg előre beküldetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az összeg előre beérkezik, mely eset-ben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek.

AZ ELSŐ KÖZVETÍTŐ- ÉS TUDAKOZÓ-INTÉZET ZICHERMAN H. irodája, Nagyvárad-utca Dr. Sárosy-féle 2083. sz. házban, a megyeházzal szemben.

Eladó ház varga-utcán: 3 szoba, 2 konyha,
2 pince, fűskamara, szőlős udvartér.
Ára 7500 frt. (421.)

Eladó szőlő nyaralóval közel a Nagyer-
dőhöz, — 3 nyilas szüretelő edényekkel
együtt. Bővebbet irodámban. (421.)

Külön udvar 3 szobás lakás péterfia részén
kiadó. (422.)

Kertészek, gépészek, gazdatiszt meg-
rendelhetők. (423.)

Késes-utczán egy jömenetű bolthelyiség
kiadó — esetleg eladó. (352.)

Nőtlen gazdatiszt (keresztény), a ki felvi-
déli nagyobb uradalmakban szolgált —
alkalmazást keres. (423.)

Eladó szőlőskert és nyaraló. Egy 9 és fél
kapás jókarban levő szőlő — nyári-lak-
kal, mely áll 3 szoba, konyha s pinczéből;
— a postakert elején, közvetlen az
országút mellett, külön bejárattal, eladó.
Értekezhetni lehet irodámban. (133)

A Morgó-Mezsena-utczán egy jömenetű
bolthelyiség lakással, italmérési joggal,
több évre kiadó.

Az ezen rovatokban közlöttek iránt felvilágosítást ad s egy ily közleményt 25 kr
előleges lefizetés mellett. felvesz és közléstesz

